

ለሞት የቀረበ

ክፍል ፩

ከበልጅግ አለ

ከረምት ሊገባ ነው ። ለአረጀው አጥንቴ የአውሮፓ ክረምት እንደማይስማማኝ ስለማውቅ እጠላለሁ ። የዛሬው ቀንም በተለይ በጣም የጨፈገገ ነው ። ያስጠላል ። ልብ ውስጥ ሃዘን ሳይገባ ትካዜን ይፈጥራል ። ከቤቴ መስኮት ላይ ቆሜ ወደ ውጭ ስመለከት ተፈጥሮ ለዚህ ለሚመጣው ለሚያስጠላ ክረምት ውበት እንደሰጠው ተመለከትኩ። ዛሬኛ ሁሉ ቅጠሎቻቸውን በሙሉ አላረገፉም ። አብዛኛዎቹ ወደ ወርቅማነት ለውጠው ለክረምቱ መቀበያ አዲስ ልብስ የለበሱ ይመስላሉ። ሃሳብ ይዞኝ ሄደ። በዚህ ሃዘንን በሚቀሰቅስ የአየር ጠባይ የራሱ የሆነ የሚያስደስት ዐመል መታከሉ ገረመኝ ። በሃዘን ውስጥ የሚገኝ ደስታ እኮ ወደር የለውም ። “የሰው ልጅ ስንት የሃዘን ወቅቶች ያሳልፋል ?” ብዬ እራሴን ጠየቅሁ። እንደገና ሃሳቤ ወደ ሌላ ቦታ ተበተነ ። የሞት ጥላ ያንዣበበት የሚመስለውን ጥቁር ያለውን ሰማይ ተመለከትኩ ። የዓለም መጨረሻው እንዲህ ይሆን? ዓለም መጨረሻ ይኖራት ይሆን ? ዓለም መጨረሻ ኖራትም አልኖራትም ሞት የሰው ዘር ከዓለም የሚለይበት ነው ። ስለሞት ማሰብ ጀመርኩ ። የአቤልና የቃየል ታሪክ ትዝ አለኝ ። የቃየል ዕድል ለምን በገዳይነት ተጻፈ ብዬ አሰላስልኩ ። ጥላቻ ?!-ዕጣ ክፍሉ ?-! ።

ከመስኮቱ አጠገብ ካለው ጠረቤዛ ላይ አንድ ኮምፒውተር አለ ። ተከፍቶአል። ፓልቶክ ይጮኻል ። የአንዲት ሴትዮ ድምፅ አደከበሬው እንደተነሳበት ወይም አጋንንት ሰፍሮበት ሲቃ እንደያዘው ሰው ታጓራለች። “ኢሕአፓ ይወድማል! ሞት ለኢሕአፓ” የማትለው የለም ። ከዚህ ቀደም ተመሳሳይ ድምፅ የሰማሁ ይመስለኛል። ምን ሆኖ እንደሆነ ላውቀው አልቻልኩም። ነገር ግን የአጋንንቶች አለቃ ሌጊዮን የሰፈረባት ትመሰላለች። የሚያስጓራት ጥላቻ ይሆን ? የቃየል ዕድል ? ። የሠፊሬ ታቦት ልደታን ምህረቱን እንድትልክላት ተማፀንኩ ። የኮምፒውተሩን ድምፁን ቀንሼ ወደ ውጭ መመልከቴን ቀጠልኩ ።

አሮጊቶች ትልልቅ ካፖርት ለብሰው ያዘግማሉ ። ሕፃናት በበጋው አካባቢውን እንደማይሞሉት አሁን በብርዱ ምክንያት ጠፍተዋል ። የሕፃናቱ ሁኔታ ሁል ጊዜ ይገርመኛል። በክረምት ስውነታቸው በልብስ ተጠቅልሎ ማንነታቸውን ለማወቅ የሚያስቸግር ይሆናል ። ክረምቱ አልፎ በጋው ሲተካ ቁመታቸው አድጎ ሌላ ልጅ መስለው ብቅ ብቅ ይላሉ ። ሌላ የደስታ ወቅት! በጋው ይጀምራል። ሕፃናት አካባቢውን ይሞሉታል። ከበጋው ጋር አዲስ ተስፋ ብቅ ይላል። የደስተኛ ፊት በየአንዳንዱ ላይ ይነበባል።

ከአፍሪካ ወደ እስያ ፣ ከአውሮፓ ወደ አሜሪካ ሃሳቤ ዝብርቅርቅ ብሎ አንዱን ማንሳት አንዱን መጣል ጀመርኩ ። ስለ በጋው ሳስብ ያለፈው በጋ መቀት ታሰበኝ። ይህም በፈንታው ስለ እስርቤት መቀት አስታወሰኝ ። ከፍተኛ 22 ቀበሌ 07 ውስጥ የነበረው ሶደሬ በመባል የሚታወቀው የእስር ክፍል ፊቴ መጥቶ ድቅን አለ ። እዛች ትንሽ ክፍል ውስጥ የሰው ልጅ እንደ ሰርዲን ተጠቅጥቆ ፣ የራሱ ላቦት እንደዝናብ ሲዘንብበት ፣ የመኖር ተሰፋው ጨልሞ ፣ ለሞት የቀረበ ሆኖ ፣ በፍርሃት ጊዜ ብቻ በሚፈጠር የብብት ላብ ሽታ ታፍኖ ፣ በጨካኞች ጠዋት ማት እየተዋረደ ፣ እስትንፋሱ የምትቆምበትን ሰዓት ሲቆጥር የነበረበት ወቅት ታወሰኝ ።

ስለ እስር ቤት ሳወጣና ሳወርድ በግድያ ወንጀል ተፈርዶበት ፣ ሰሜን አሜሪካ ቴክሳስ ውስጥ የሞት ቀኑን በመጠባበቅ ላይ የነበረው የደብዳቤ ጓደኛዬ ትዝ አለኝ ። “እንዴት ነበር የተተዋወቅነው ?” ራሴን ጠየቅሁ ። አምነስቲ ኢንተርናሽናል ውስጥ የምትሰሩ አንዲት የ75 ዓመት አሮጊት ጠይቃኝ ነበር ግንኙነቱን የጀመርኩት። በደብዳቤ ይህንን ብቸኝነት የሚሰማውን እስረኛ ማፅናናት እችል እንደሆን ተማፀነኝ። ነፍስ ገዳይ ፣- ሞት የተፈረደበት ፣- ከዚህ በፊት የማላውቀው ፣- እንዴት ይሆናል ?። ለብዙ ጊዜ ምንም ሳላደርግ ቆይቼ እስቲ ለገና በዓል

እንኳን አደረሰህ ልበለው ብዬ ጀመርኩት ። ስንት ጊዜ አለፈው ባካችሁ ? እኔ ስንት ቦታ ደርሻለሁ? እሱ ግን በዚያች ጠባብ ክፍል ውስጥ ለሞት ቀርቦ ፣ ሞትን እየጠበቀ ነው።

ኮምፒውተሩ ይጮኻል ። ተናጋሪዋ አሁንም ታጓራለች ። ውጩ አሁንም እንደጠቆረ ነው ። በዚህ ሃዘን በሚቀሰቅስ ቀን የሚያሰደስት ነገር መስማት ይቻል ይሆን ብዬ ከአንዱ የፓልቶክ ክፍል ወደ ሌላው መዝለል ጀመርኩ ። ወጣቶች ተሰብስበው በብልጫና ቃላት የሚሰደዱበት የፓልቶክ ክፍል ስገባ ደነገጥኩና ቶሎ ብዬ ወጣሁ ። እዚያ ክፍል ውስጥ ሰው ቢያየኝ ምን ይለኛል ? በሚስጥር ስም ወደ ፓልቶኩ መግባቴ ተረሳኝ። የእኔ የወጣትነት ዘመን እንደገና ትዝ አለኝ ። እነዚህ የአሁኖቹ ወጣቶች ስለሃገራቸው ምንድነው የሚያስቡት ? በብልጫና ቃላት መጠቀማቸው የዘመናዊነት ምልክት ይመስላቸው ይሆን ? ወይስ የጭንቀታቸው ማቃለያ ? ወይስ ማንነታቸውን ለማወቅ የሚደርጉት ትግል ? ምን እንደዚህ ተስፋ አስቆረጣቸው ? ግራ የሚያጋባ ነው ። እንዴትስ መመለስ ይቻል ይሆን ? ለጥቂት ደቂቃ አሰብኩበት ፣ ለጥያቄዬ መልስ ባጣለት ወደ ራሴ የወጣትነት ዘመን ውስጥ ገባሁ ።

ይህ የጠቆረ ቀን ሃብተ ጊዮርጊስ ድልድይን እንዳስብ አደረገኝ ። ያ የቆሸሸ ጥቁር ውሃ ፣ ያ የሚገማ ቱቦ ፣ ያ የበረንዳ አዳሪዎች የመፀዳጃ ቦታ ፣— ያንገፈግፋል ። በደርግ ይደረግ የነበረውን አሰሳ ለመደበቅ ስንል ለሳምንት የአደርንበትን የቆሻሻ ቱቦ እስከ ሕያወቴ ፍፃሜ የምረሳው አይደለም ። የውጪው ጥቁረት በዚያ ክፍ ዘመን በፊታችን ላይ ይነበብ የነበረውን ሃዘን ይመስላል። በፓልቶክ ክፍል ውስጥ የሚሰማው ” ሞት ለኢሕአፓ ፣ ሞት ለኢሕአፓ” የሚለውን መፈክር አስታወስኝና እንደገና ፊቴን አጠቆረው ። የሠፈሬ አብዮት ጥበቃ አባል የነበረችው ማይም ሴት ይህንን መፈክር ደጋግማ ታሰማ ነበር ። በካቲካላና በምታጨጨው ሲጋራ ፊቷን ያበላሸች ነበረች ። ሰውነቷ ተበልቶ አልቆ፣ ፃዕረ ሞት መስላ ላያት በአራሷ ላይ ያደረገችውን ቅጣት አይስተውም። ሱስ ከሆነባት መጥፎ ጠባይ መላቀቅ አቅቷት ፣ የሴትነት ውበቷ ተሟጦ አልቆ ፣ ችግሯን ማቃለያ ስታጣ፣ ሞት ለኢሕአፓ እያለች መጨፈርን ታዘወትራለች ። በካቲካላ ምትክ የሰው ደም እየታሰባት ይሆን ? በውቅቱ በነበረው ፖለቲካ ጠቃሚ ሰው ተደርጋ ስለምትቆጠር የምትናገረውን ፣ የምታወርደውን መፈክር ፣ ብዙ ሰው ተሰብስቦ እየሰማ ይታዘባት ነበር ። “ያ ሁሉ ወጣት ለምን ተገደለ ?” ብዬ አሰብኩ ። የአቤል ዕድል ! ጥላቻ ታሰበኝ !

ትንባሆ ሞኖፖል አጠገብ የነበረው ከፍተኛ 22 ቀበሌ 07 ፣ከሰተን ፣ ትንሳኤ ገና፣ ሃይለማርያምን አስታወስኩ ። የስንት ሰው ሕይወት በእጃቸው ይኖር ይሆን ? ለማ ፣ አርጋው ፣ ሻንበል ደስታ ፣ ሌሎችም ። ልደታ ፣ ቢሪም ፣ ቶሎሳ ሰፈር ፣ አንበሳ አውቶበስ ፣ ሜክሲኮ ፣ አሁን ምን ይመስሉ ይሆን ? ለመጨረሻ ጊዜ እዚያ የነበርኩት የዛሬ 20 ዓመት መሆኑ ትዝ አለኝ ። ጊዜው እንዴት ይበራል ?/— 20 ዓመት.....

ሰሜን አሜሪካ ቴክሳስ ውስጥ የሞት ፍርድን ይጠብቅ የነበረው የደብዳቤ ጓደኛዬ በነፍስ ገዳይነት ሲወነጀል የሃያ አመት ልጅ ነበር ። አሁን ቴክሳስ ውስጥ የሚገኘው Polunsky unit በመባል የሚታወቀው የሞት ፍርድ የተፈረደባቸው እስረኞች የሚታሰሩበት እስር ቤት ውስጥ ነው ያለው ።

ሃሳቤ አንድ ቦታ ማረፍ አቃተው። በጠባቢ ክፍል ውስጥ በአንድ የመፃህፍት መደርደሪያ ላይ ያሉትን መፃህፍት መመልከት ጀመርኩ ። የምፈልገውን መፃህፍ አገኘሁ ። የፊዮዶር ዶስቶቶቭስኪ (Crime and Punishment) ነበር ። አውጥቼ ተመለከትኩት ። ራስኩልኒኮቭ ዋናው ገፀባሕሪ ለምን አራጣ አበዳሪዋንና እህቷን ገደለ ብዬ አሰብኩ ። መፀሐፉን ማገላበጥ ጀመርኩ ። ራስኩልኒኮቭ ሁለቱን የገደላቸው ታላቁ ሳይኮሎጂስት (Sigmund Freud) እንደሚለው (Übermensch) ከሕግና ከሕብረተሰቡ በላይ መሆን ፈልጎ ነው ። እንደገና አሳቤ ተበተነ ።

ሌላ የፊደር ዶስቶቶቭስኪ መፀሐፍ ትዝ አለኝ ። በካማራዙቭ ወንድማማቾች (The Brothers Kamarazov) ውስጥ ኢቫን ካራማዙቭ አንዴ እንዲህ ብሎ ነበር ። ” If God does not exist , everything is permitted ” . በቀይ ሽብር የተገደሉት የጆሆቫ ሃይማኖት ተከታዮች ትዝ አሉኝ።

“ሞት ለኢሕአፓ“ የሚለውን መፈክር አናሰማም ስላሉ መገደላቸውን አስታወስኩ ። ቀልቤን ሰባሰቤ ወደ ሴትየዋ የፓልቶክ ክፍል ወሰድኩት... አሁንም ሞት ለኢሕአፓ ብላ ታጓራለች ። የሰው ደም አይቶ እንደሚደስት ጂኒ ደግሞ በቀጭን ድምፅ የሚያቃጭል ሳቅ ታሰማለች ።... በዚህ መፈክር የተነሳ ሕይወታቸውን ያጡት ሃይማኖተኞች ትዝ አሉኝ።

ወደ ቀበሌ 07 እንዴት እንደመጣሁ አስታወስኩ።ከከርቸሌ አሁን በትክክል ባላስታውሰውም 7 ወይም 8 እንሆን ይሆናል አንድ ላይ የመጣነው። ከከርቸሌ እስከ ትንባሆ ሞኖፖል ሩቅ አደለም ። ግን ምን እንደሚገጥመው ለማያውቅ ሰው ጉዞው እንዴት ረጅም ነበር ?? ያ ጉዞ ሌላውን ጉዞ አስታወሰኝ ። የቴክሳስ- የደብዳቤ ጓደኛዬ አንድ ቀን የጻፈልኝ ትዝ አለኝ ። ፈልጌ አወጣሁትና ማንበብ ጀመርኩ ።

“ ከእንቅልፌ ከጠዋቱ አራት ሰዓት ላይ ቀስቀሱኝ ። ሰኞ ዕለት ።ቁርስ በላሁና ራሴን ለትልቁ ጉዞ አዘጋጀሁት ። ገና ሃያ አመቱ ነበር ። በዚህ ዓለም ብዙ ነገር አላየሁም ። ወደፊትም የማየት ዕድል እንደሌለኝ አውቀዋለሁ“ ።

“ጉዟችንን ስንጀምር ወንበሩ ላይ ደገፍ ብዬ ተቀምጬ ወደ ውጭ መመልከት ጀመርኩ። በሰማይ ላይ ያሉትን ኮከቦች ተመለከትኩ። ርቀታቸው ረጅም ወደ ሆነ ሃሳብ ውስጥ ከተተኝ። በዚህ ቀዝቃዛ ጠዋት ሃሳቤ ከራሴ ጋር የተያያዘ ነበር። ምን ይገጥመኝ እንደሆነ ማሰላሰል ቀጠልኩ። ሰለሚወስዱኝ እስርቤት የሚያሰቅቁ ታሪኮች ሰምቻለሁ ፣በፊልምም ተመልክቻለሁ። ምን እንደሚጠብቅኝ ማሰብ አልቻልኩም። ነፍስ ገዳዮች ሞት ከተፈረደብን በኋላ የሞት ቅጣቱ እስከሚፈፀምብን ድረስ ሞትን ስለምንጠብቅበት ቦታ አስቃቂነት ከመስማት ብዛት በተፈጠረብኝ ፍርሃት የተነሳ ሰውነቴ ይንቀጠቀጥ ጀመር።“

“ከጠዋቱ ስምንት ሰዓት አካባቢ ኸንትሰቪል ደረስን (Diagnostic Unit in Huntsville). በቀይ ሽክላ የታጠረና የተከበበ እስር ቤት አለፍ አለፍ እያለ በዘበኞች ቤት ታጅቧል። ሁለቱ ጠባቂዎቼ በመኪናው ጀርባ በኩል አወረዱና በአጥሩ ውስጥ ከሚገኘው ትልቅ ቤት ውስጥ ይዘውኝ ገቡ።በርካታ በሮችን ካለፍን በኋላ ከአንድ ዐይኖቼ ከሚቅዘበዘበዙ አጭሬ ሃምሳ አለቃ ዘንድ አቀረቡኝ ።“

አምሳ አለቃው ከፊት ለፊት ከሚገኙ አራት ጠባባብ ክፍሎች ውስጥ አስገብቶ ልብሴን በሙሉ እንዳወልቅ አዘዘኝ ። ፍተሻ በሁሉም እስር ቤቶች የሚገኝ የየእለት ተግባር ነውና አልተደነቅሁም ። ነፃነትህን ስታጣ ምንም የግል የሆነ ሚስጥር ሰላማይኖርህ ከፊት ለፊት ከተደረደሩት ፖሊሶች ፊት ራቁቴን ቆምኩ። ፖሊሶቹ የዚህን እስር ቤት ኃይለኝት፣ ከእነርሱ ፍቃድ ውጭ ወይም ትዕዛዝ አለማክበር ሊያደርስ የሚችለውን ለማሳየት እንደ አውሬ ከአጠገቤ ይንጎማለሉ ጀመር ። እጆችህን አንሳ ፣ ጥፍሮችህን አሳይ ፣ አፍህን ከፊት ፣ ምላሽህን አሳይ ፣ አጎንብስ ፣ የሚሉት የፍተሻ ሥርዓቶች የተለመዱም ቢሆኑም ፖሊሶቹ ኃይለኝነታቸውን ለማሳየት በመቆጣትና ለመማታት በመጋበዝ ማስፈራራት የተለመደ ተግባራቸው ነው ።

ከዚህ ፍተሻ በኋላ ወደ ሁለተኛው ክፍል ተዘዋውሮ አዲስ ልብስ ተሰጠኝ። ለበስኩና በእጆቼ ላይ ካቴና ተደረገልኝ ። የሃምሳ አለቃው እንድከተለው አዘዘኝና አንድ በመደዳወ የገላ መታጠቢያ ያለበት ክፍል ገባሁ ። እዚያ ክፍል ውስጥ አንድ ጥልቢያኮስ፣ እስር ቤት ዉስጥ ለዘላለም የኖረ የሚመስል አንድ ሽማግሌ በጥቂት ደቂቃ ዉስጥ ፀጉሬን ከሰውነቴ ሸልቶ አወረደው ።

በፖሊሶች ታጅቤ ወደ አንድ እስረኞች ወደ ተሰበሰቡበት አዳራሽ ገባሁ ። አምሳ አለቃው ሁላችሁም ወደ ግድግዳ ዙሩ ! ብሎ ሲጮህ በአንድ ጊዜ ተሰሚነት አገኘ። ሁሉም እስረኞች ወደ ግድግዳ ዞሩ ። አንድንዶቹ ግን <<ነፍስ ገዳይ>> << የሞት ፍርደኛ >> ብለው ማንሸካሸክ ጀመሩ ። ቀስ ብለው እያሾለኩ የሚያዩ እስረኞች << ገና ወጣት እኮ ነው >> ሲሉ ይሰማኛል ። ከዚህ አዳራሽ እንደወጣን አንድ መኪና አጠገብ ደረስን።እኔን ለማጀብ የመጡት ፖሊሶች አንዱ ጠይም መልክ ያለውና ብሬድፎርድ የሚባልና ብጭጭ ያለ መልክ ያለት

ቶምሶን የምትባል የሴት ፖሊስ ናቸው። እንደገና እግሬ ከታሰረ በኋላ ለነፍስ ገዳዮችን ለማጓጓዝ ተብሎ በተሰራ መኪና ብቻዬን እንደ ዱር አወሬ መሃል ላይ በተሰራ አግዳሚ ወንበር ላይ ተቀምጬ፤ የተባይ መከላከያ መድሃኒት የሚመስል ነገር እየሸተተኝ ወደ << ELLIS UNIT >> ተወሰድኩ። እሰር ቤቱ ከሌሎቹም የተለየ ባይሆንም አንድ የሚያስፈራራ ስሜት እየተሰማኝ መጣ። ብሬድፎርድ እየረዳኝ ከመኪናው ከወረድኩ በኋላ እንድንበረከክ ታዘዝኩ። ከዛም እግሬ ላይ የታሰረው ተፈታልኝ። ጣራው ላይ ቆሞ ጠመንጃውን ወደ እኔ ያነጣጠረውን ፖሊስ እየተመለከትኩ የማደርገው ጨንቆኝ እጠብቅ ጀመር። ቶምሶን እዘው ተንበርክኮህ ልትቀር ነው እንዴ? አትነሳም ወይ? ብላ ስታንባርቅብኝ ተውተርትሬ ተነሳሁና እነርሱን መከተል ጀመርኩ።

አንድ ትልቅ በር ተክፈቶልን ስንገባ ሙቀት ያለው አየር ተቀበለን። ጠቡብ ባለ መንገድ ወደ ፊት ተጓዝን በቀኝ በኩል 20 የሚሆን ሽንት ቤት ተደርድሯል። በስተግራ ደግሞ የመታጠብያ ቤቶች አሉ። ትንሽ ወደ ፊት ስንሄድ በግራና በቀኝ ግማሽ ማይል የሚሆን እስረኞች የታገሩባቸው የእስር ክፍሎች ተደርድረዋል። እንዳለፈው እሰር ቤት እዚህኛው በመምጣቴ የተደነቀ አልነበረም። ሶስት አራተኛውን መንገድ እንደተጓዝን በሰማያዊ ቀለም ከተከለለ አንድ ክልል ደረስን። ይህ ሞት የተፈረደብንን እስረኞች ከሌሎቹ ወንጀለኞች የሚለያየን መሆኑን ተረዳሁ። ቀና ብዬ ስመለከት በእንጨት የተጻፈ ጽሁፍ ይነበባል

<< WELCOME TO TEXAS DEATHROW - WELCOME >>

ደብዳቤውን አጣጥጬ አስቀመጥኩና ወደ ሃሳቤ ተመልሼ ገባሁ። ከከርቶሌ ወደ ቀበሌ 07 በተወሰድን ጊዜ የነበረው ሁኔታ ትዝ አለኝ። አለም በቃኝ በራፍ ላይ እጃችን ታስሮ በመኪና ታጭቀን ወደ ትንቢት ሞኖፖል ተወሰድን። ትንሽ ከተጓዝን በኋላ አንዲት ጠባብ መንገድ ላይ ታጥፈን ስንሄድ ልጆቻቸው የታሰሩባቸው ብዙ እናቶችና አባቶች ድንጋይ ላይ ተከልኩለው ተቀምጠዋል። እኛ ስንገባ እነማን እንደሆንን ለማወቅ ወደ መኪናው ሲጠጉ አብዮት ጥበቃዎቹ ጠበንጃዎቻቸውን እያቀባበሉ አባረሯቸው። ወደ ውስጥ ስንገባ በራፉ ላይ በትልቁ አንድ መፈክር ተሰቅሏል።

<< ከፍተኛ 22 ቀበሌ 07 - ቀይ ሽብር ይፋፋም >>

.....* * *.....

ይቀጥላል

ሰለኛ የሚያስብ በሰላም ይክረም

ይህንን ፅሁፍ በሚመለከት ሀሳብ መስጠት ለምትፈልጉ በዚህ ኢሜል አድራሻ ተጠቀሙ።

beljig.ali@gmail.com